JUDECĂTORIA
BĂLȚI

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

14 octombrie 2026 **municipiul Bălți**

Dosar penal nr. 1-619/2026
Nr. PIGD 1-26087643-09-1-09072026

Judecătoria Bălți, sediul Central,
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefiera **Roxana CAPBĂTUT**

cu participarea procurorului **Oleg REABOI**, a avocatei **Stela CHIRIAC**, care apără interesele inculpatului, și a inculpatului **Vadim LOGHIN**,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

> Loghin Vadim *****, născut la *****, IDNP *****, originar din satul *****, raionul *****, domiciliat în municipiul *****, cetățean al Republicii Moldova, *****, anterior condamnat:
>
> – prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 23 martie 2026, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 85 alin. (1) și art. 87 Cod penal, la pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 11 (unsprezece) luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, potrivit precizării încadrării juridice prezentate de acuzatorul de stat.
Procedura de citare legală, executată.
Perioada examinării cauzei: 10 iulie 2026 – 14 octombrie 2026.
Audiind participanții la proces și examinând probele administrate în cauză, instanța de judecată

C O N S T A T Ă:

I. Fapta prejudiciabilă constatată

Loghin Vadim, fiind titularul permisului de conducere cu nr. *****, ce îi acordă dreptul de a conduce autovehicule de categoria „B[1], B", dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, într-o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală a servit droguri și fiind în stare de ebrietate narcotică, acționând intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de narcotică și al consecințelor care pot surveni. încălcând astfel prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, la 03.05.2026 aproximativ la ora 07:35, conducând automobilul de model „*****" cu nr./înm. *****, și deplasându-se la volanul autovehiculului nominalizat, pe str. Victoriei, mun. Bălți, în regiunea imobilului nr. 80, a fost stopat de colaboratorii de poliție la care a apărut bănuială că ultimul este în stare de ebrietate produsă de droguri, în legătură cu ce i-a fost propus de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, urmare la ce s-a stabilit conform procesului-verbal nr. 124 din 03.05.2026 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei că Loghin Vadim a consumat droguri de tip 3.4 metilendioxipirovalerona și Alfa-pirolidinovalerofenonă.

Limitele învinuirii și încadrarea juridică

Prin rechizitoriul întocmit în cauza penală nr. ***** a fost indicat art. 264[1] alin. (3) Cod penal. Ulterior, acuzatorul de stat a prezentat un proces-verbal privind corectarea erorii materiale din actul de învinuire, indicând art. 264[1] alin. (1) Cod penal. Instanța verifică însă calificarea prin raportare la faptele imputate, în limitele art. 325 Cod de procedură penală, iar nu exclusiv prin prisma denumirii actului depus de procuror. Descrierea acuzației privește conducerea automobilului în stare de ebrietate produsă de droguri; nu descrie refuzul, împotrivirea sau eschivarea de la testare, examen medical ori recoltarea probelor biologice, incriminate la alin. (3). Dimpotrivă, acceptarea examinării și a recoltării este consemnată în probele prezentate. Prin urmare, situația de fapt dedusă judecății se examinează sub aspectul art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fără adăugarea unei fapte noi și fără extinderea acuzației. Recunoașterea faptelor de către inculpat nu dispensează instanța de verificarea independentă a încadrării juridice. Încadrarea juridică precizată a fost comunicată inculpatului și apărătoarei, cărora le-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a se pronunța asupra acesteia.

În cauză nu se impută producerea unui accident, a unei vătămări corporale ori a unui prejudiciu material. Infracțiunea de la art. 264[1] alin. (1) Cod penal este una de pericol: consumarea ei nu presupune producerea unei asemenea urmări. Totuși, consumul anterior de droguri și prezența lor în probele biologice trebuie deosebite de starea de ebrietate la momentul conducerii; aceasta din urmă este elementul care trebuie stabilit prin coroborarea probelor.

II. Privind procedura de examinare

În ședința de judecată din 07 octombrie 2026, după verificarea identității inculpatului, a comunicării drepturilor și obligațiilor procesuale și a asigurării asistenței juridice, apărătorul Chiriac Stela a prezentat cererea personală a inculpatului privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Inculpatul a confirmat expres că recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică dată acestora, cunoaște probele administrate la faza urmăririi penale, nu are obiecții asupra lor, nu solicită administrarea de probe noi și înțelege că, prin aplicarea acestei proceduri, renunță la interogarea martorilor. Totodată, acesta a arătat că, avocatul i-a explicat consecințele procedurii și beneficiul legal aferent individualizării pedepsei.

Procurorul nu a obiectat împotriva soluționării cauzei în această procedură.

Potrivit art. 364[1] alin. (1), (2) și (4) Cod de procedură penală, judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală este admisibilă dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea unor probe noi, iar instanța constată că probele existente sunt suficiente pentru stabilirea situației de fapt și că există date suficiente despre persoana inculpatului pentru individualizarea pedepsei.

Această abordare corespunde explicațiilor din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16 decembrie 2013, modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 19 din 26 martie 2018. Plenul a reținut că procedura simplificată este una abreviată, întemeiată pe recunoașterea totală și necondiționată a faptei, pe cunoașterea și însușirea probelor administrate în faza urmăririi penale, pe renunțarea la administrarea altor probe și pe suficiența materialului probator pentru stabilirea pedepsei.

De asemenea, în cauza Hermi împotriva Italiei [MC], din 18 octombrie 2006, § 73, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că renunțarea la garanțiile unui proces echitabil trebuie să fie neechivocă și însoțită de garanții minime proporționale cu importanța dreptului la care se renunță. În speță, inculpatul a beneficiat de asistența unui apărător ales, a confirmat că a primit copia rechizitoriului și informația scrisă privind drepturile procesuale și a susținut personal cererea formulată. Astfel, opțiunea sa procesuală a fost liberă, informată și neechivocă.

În consecință, instanța a admis cererea și a examinat cauza în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală. Aplicarea acestei proceduri nu exonerează instanța de obligația de a verifica probatoriul și de a motiva sentința, în condițiile art. 384 și art. 389 Cod de procedură penală.

III. Declarațiile inculpatului și poziția participanților la proces

Fiind audiat în calitate de bănuit, Loghin Vadim a recunoscut vina și a declarat că a fost oprit de poliție în timp ce conducea automobilul „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, fiind documentat pentru conducere în stare de ebrietate narcotică. A relatat că, cu trei-patru zile înainte de oprire, în regiunea stației „Steluța” din municipiul Bălți, ar fi găsit o cantitate de droguri pe care a consumat-o singur, prin fumat *(f.d. 54–58)*.

Fiind audiat în calitate de învinuit, Loghin Vadim a recunoscut vina, a susținut declarațiile date în calitate de bănuit și a refuzat să dea declarații suplimentare *(f.d. 61–63)*.

Audiat în ședința de judecată potrivit art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală, inculpatul a susținut cererea de examinare pe baza probelor administrate la urmărirea penală, a recunoscut faptele din rechizitoriu și nu a solicitat probe noi. A explicat că nu consumase droguri de trei-patru zile și că se considera într-o stare normală. A precizat că anterior consumase „sare de tip PVP”, că nu are posibilitatea să achite o amendă, că a urmat reabilitare și că, în prezent, nu mai consumă droguri. A mai arătat că s-a prezentat la Biroul de Probațiune pentru a semna.

În dezbaterile judiciare, procurorul a menționat că, ținând cont de faptul că, inculpatul Loghin Vadim a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a recunoscut vina, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, consideră oportun pentru infracțiunea săvârșită de a-i fi stabilită în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată a precizat faptul că, inculpatul a fost condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 martie 2026, pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (1) Codul penal, prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) și art. 87 Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a stabilit lui Loghin Vadim pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 11 luni. În conformitate art. 90 Cod penal se suspendă condiționat executarea pedepsei stabilite numitului pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Astfel, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune în perioada termenului de probă stabilit prin sentința anterioară, iar această circumstanță urmează să fie luată în considerare la individualizarea pedepsei, întrucât comiterea unei noi infracțiuni în termenul de probă justifică aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare reală.

Respectiv, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată să-i fie adăugată parțial partea neexecutată a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 martie 2026 și să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătoarea a invocat recunoașterea integrală a faptelor, acceptarea probelor administrate la urmărirea penală, regretul exprimat și conștientizarea conduitei imputate, solicitând aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Inculpatul a susținut poziția apărătoarei, a exprimat regretul pentru cele comise și a declarat că s-a corectat și se simte bine.

IV. Analiza probelor și încadrarea juridică

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii formulate prin adoptarea unei sentințe de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii, trebuie să fie legală, întemeiată și motivată și se întemeiază numai pe probele cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai dacă vinovăția inculpatului este confirmată prin ansamblul probelor cercetate de instanță și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Obligația de motivare impune examinarea argumentelor decisive pentru soluție. În cauza Ruiz Torija împotriva Spaniei, cererea nr. 18390/91, hotărârea din 9 decembrie 1994, §§ 29–30, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a explicat că întinderea motivării depinde de natura hotărârii și de împrejurările cauzei, iar un argument susceptibil să determine soluția trebuie să primească un răspuns efectiv. În prezenta cauză, această cerință privește inclusiv explicația inculpatului despre intervalul scurs de la consum, alegerea pedepsei și condițiile cumulării cu pedeapsa anterioară.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la stabilirea altor împrejurări relevante. Conform art. 101 alin. (1) și (2) din același cod, fiecare probă se apreciază sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar ansamblul probelor – sub aspectul coroborării acestora. Astfel, vinovăția lui Loghin Vadim se confirmă nu doar prin declarațiile sale, dar și prin următoarele elemente de probă:

Declarațiile persoanelor audiate

Declarațiile martorului *****confirmă că, în prezent activează în funcție de ofițer al secției patrulare, sediul Direcția Patrulare Nord al INSP. La 03.05.2026 de la ora 06:30 până ora 18:30, a fost implicat în serviciu la asigurarea ordinii publice la traficul rutier pe teritoriul mun. Bălți, cu colegul ***** pe automobilul „*****". Executând serviciul la asigurarea ordinii publice la trafic rutier în mun. Bălți, la un moment dat pe str. Victorie 80, mun. Bălți, la ora 07:35, a stopat automobilul de model „*****" cu n/î *****, din motiv că avea deplasare neuniformă și neadecvată. Fiind stopat, s-a stabilit că la volanul automobilului, se afla cet. Loghin Vadim, care conform bazei de date „eDateSystem" ultimul deține permisul de conducere cu nr. *****, având categoria „B1, B". În timpul discuției cu ultimul, avea semne vizibile de stare de ebrietate narcotică și anume avea o vorbire neclară, la întrebările sale reacționa încetinit, dereglări în articulații. Totodată, din motivul că, ultimul era suspectat de faptul că, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate narcotică, a fost condus la Spitalul Clinic mun. Bălți, unde cet. Loghin Vadim, a fost testat cu testul rapid multi-drog fiind stabilit în urină (pozitiv). În același timp i-a fost propus să treacă examenul medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și recoltarea probelor biologice, la care ultimul a fost de acord cu prelevarea urinei și a sângelui. Conform procesului-verbal nr. 124 din 03.05.2026, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, la cet. Loghin Vadim, s-a stabilit consumul de droguri de tip 3.4 metilendioxipirovalerona și Alfa-pirolidinovalerofenonă, *(f.d. 36-37)*.

Martorul descrie împrejurări percepute personal: deplasarea neuniformă a automobilului, identitatea conducătorului, vorbirea neclară, reacțiile încetinite și conduita acestuia la verificare. Aceste observații sunt relevante pentru starea inculpatului la momentul conducerii, dar nu înlocuiesc constatarea medicală și analiza toxicologică. Rezultatele examinării sunt apreciate prin înscrisurile medicale corespunzătoare, nu doar prin relatarea polițistului despre conținutul lor.

Înscrisurile și mijloacele materiale de probă

Vinovăția inculpatului se confirmă și prin următoarele mijloace de probă administrate în faza urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată și acceptate de inculpat în procedura prevăzută de art. 364[1] Codul de procedură penală:

- procesul-verbal de ridicare/examinare din 01.07.2026 a materialului contravențional, *(f.d. 6-7)*;
- informația parvenită la Inspectoratul de poliție Bălți din 03.05.2026 din care rezultă că inculpatul a fost stopat în stare de ebrietate, *(f.d. 13)*;
- procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 03.05.2026, *(f.d. 17)*;
- raportul/buletin de analiză nr. ***** al IMSP Dispanserul Republican de Narcologie care indică rezultatul pozitiv la inculpat la droguri 3.4 metilendioxipirovalerona și Alfa-pirolidinovalerofenonă, *(f.d. 21)*;
- procesul-verbal nr. 124 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 03.05.2026 prin care se atestă faptul stării de ebrietate provocată de droguri la inculpat, *(f.d. 22-23)*;
- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 03.05.2026, *(f.d. 24)*:
- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 03.05.2026 prin care a fost ridicat automobilul, *(f.d. 26)*;

- procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 03.05.2026, *(f.d. 27)*;

- informația din „eData” ce atestă dreptul de a conduce, *(f.d. 29)*.

Aprecierea probelor și încadrarea juridică

Conducerea automobilului și identificarea inculpatului rezultă din declarația martorului *****, coroborată cu recunoașterea inculpatului și cu actele de înlăturare de la conducere și de ridicare a vehiculului. Informația din „eData” confirmă calitatea de titular al dreptului de a conduce *(f.d. 29)*. Procesul-verbal de ridicare a mostrelor documentează prelevarea acestora, iar buletinul de analiză nr. ***** consemnează rezultatul pozitiv pentru substanțele menționate. Procesul-verbal medical nr. 124 din 03.05.2026 este relevant pentru constatarea stării de ebrietate și a naturii acesteia *(f.d. 17, 21–23)*. Actele de ridicare a materialului contravențional și a automobilului documentează operațiunile procedurale; ele nu reprezintă, separat, dovezi medicale ale ebrietății.

Instanța apreciază distinct explicația inculpatului potrivit căreia consumase droguri cu trei-patru zile înainte și, la oprire, se considera într-o stare normală. Intervalul invocat nu este infirmat prin presupuneri despre viteza de eliminare a substanțelor, iar simplul rezultat toxicologic pozitiv nu este echivalat automat cu ebrietatea. Explicația nu înlătură însă observațiile nemijlocite ale martorului privind deplasarea neuniformă, vorbirea neclară și reacțiile încetinite, coroborate cu constatarea medicală a stării de ebrietate consemnată în procesul-verbal nr. 124. În acest ansamblu, aprecierea subiectivă a inculpatului că se simțea normal nu răstoarnă concluzia probatorie privind starea sa la conducerea automobilului.

Recunoașterea inculpatului este evaluată împreună cu probele independente descrise, fără a i se atribui o valoare probantă prestabilită. Acceptarea procedurii simplificate și lipsa obiecțiilor părților nu înlătură obligația de verificare a legalității și admisibilității probelor. În limitele probatoriului cercetat, instanța nu identifică încălcări care să impună excluderea mijloacelor de probă și reține că acestea, coroborate, demonstrează conducerea automobilului în starea interzisă de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate care îi afectează capacitatea de conducere.

Obiectul juridic al infracțiunii îl constituie relațiile sociale privind siguranța circulației rutiere. Latura obiectivă constă în conducerea efectivă a automobilului pe strada Victoriei din municipiul Bălți în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Subiectul este o persoană fizică responsabilă care a împlinit vârsta răspunderii penale, iar inculpatul deținea dreptul de a conduce. Sub aspect subiectiv, instanța reține caracterul voluntar al consumului recunoscut și al conducerii, împreună cu manifestările perceptibile ale stării descrise de martor și confirmate medical. Conștientizarea conduitei interzise se deduce din acest ansamblu concret, nu numai din împrejurarea că inculpatul consumase anterior droguri. Nu este necesar ca acesta să fi urmărit producerea unui accident, infracțiunea fiind consumată prin conducerea în starea prevăzută de lege.

Prin urmare, instanța constată că fapta inculpatului Loghin Vadim întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Nu au fost identificate temeiuri de achitare, de încetare a procesului penal sau de liberare de răspundere penală.

V. Cu privire la individualizarea pedepsei

Limitele legale și efectul procedurii simplificate

Potrivit art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal, pedeapsa se individualizează prin raportare la gravitatea concretă a faptei, persoana inculpatului, circumstanțele relevante, perspectivele corectării și condițiile de viață ale familiei sale. Pedeapsa trebuie să contribuie la restabilirea echității sociale, resocializare și prevenirea unor noi infracțiuni, fără a depăși ceea ce este necesar pentru realizarea acestor scopuri. Conform art. 75 alin. (2) Cod penal, atunci când legea prevede pedepse alternative, alegerea închisorii necesită motivarea insuficienței unei pedepse mai blânde.

Această examinare individuală corespunde criteriilor expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013, „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale". Gravitatea abstractă a categoriei de infracțiuni nu înlocuiește evaluarea circumstanțelor cauzei, iar antecedentele nu justifică, prin ele însele, aplicarea maximului sancțiunii.

Art. 264[1] alin. (1) Cod penal prevede amenda de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau închisoarea de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, fapta constituie o infracțiune mai puțin gravă. Sancțiunea în această redactare este ulterioară modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024, și precedă fapta din 3 mai 2026; nu se aplică regimul sancționator anterior acestor modificări.

În procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală este aplicabil art. 80[1] alin. (2) Cod penal, care, pentru art. 264[1], reduce cu o pătrime numai limita maximă a pedepsei. În cazul amenzii, maximul de 2500 de unități convenționale se reduce la 1875 de unități convenționale, iar minimul de 1500 de unități convenționale rămâne neschimbat. Intervalul aplicabil este, așadar, de 1500–1875 de unități convenționale. Nu este incident art. 80 Cod penal, întrucât cauza nu se judecă în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției. Beneficiul procedurii simplificate nu permite coborârea automată sub minimul special și nu înlătură pedeapsa complementară obligatorie.

Datele personale și circumstanțele relevante

Inculpatul este adult, are studii medii, este divorțat și are doi copii minori la întreținere. Instanța ține seama de condițiile de viață ale familiei, de dificultățile materiale declarate și de interesul copiilor de a beneficia de sprijin părintesc. Aceste împrejurări nu înlătură răspunderea penală, dar sunt relevante pentru alegerea categoriei pedepsei, stabilirea cuantumului amenzii și modalitatea de achitare.

Recunoașterea faptelor a determinat aplicarea beneficiului prevăzut de art. 80[1] alin. (2) Cod penal. Instanța nu acordă pentru aceeași recunoaștere o reducere aritmetică suplimentară. Totodată, aceasta nu exclude aprecierea conduitei procesuale și a regretului exprimat în cadrul evaluării persoanei inculpatului și al alegerii cuantumului concret în limitele legale. Instanța nu tratează aceste elemente favorabile ca fiind lipsite de orice relevanță doar pentru că procesul s-a desfășurat în procedură simplificată.

Afirmațiile inculpatului despre participarea la reabilitare și încetarea consumului sunt luate în considerare ca susțineri ale apărării. Ele nu sunt transformate într-o concluzie medicală de vindecare ori într-o garanție a absenței riscului de reiterare. Faptul aflării la evidența narcologică

nu constituie, în sine, o circumstanță agravantă și nu justifică stigmatizarea inculpatului. Necesitatea îngrijirii medicale rămâne distinctă de răspunderea pentru conducerea automobilului în starea interzisă de lege.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța nu reține circumstanțe agravante în prezenta cauză. Starea de ebrietate produsă de substanțele depistate reprezintă un element al infracțiunii și nu este valorificată repetat drept circumstanță agravantă. Nu există o bază probatorie pentru afirmația că substanțele identificate ar fi avut, în această cauză, o „periculozitate extremă" distinctă de cea avută în vedere de norma de incriminare.

Informația din Registrul Informației Criminalistice și Criminologice din 7 iulie 2026 *(f.d. 50–52)*, împreună cu datele privind condamnarea din 23 martie 2026, este relevantă pentru istoricul penal. Instanța nu echivalează simpla menționare a unor proceduri penale cu existența unor condamnări definitive și nu deduce automat o formă calificată a recidivei. Pentru prezenta individualizare este relevantă condamnarea anterioară concret identificată și împrejurarea că fapta actuală a fost comisă la scurt timp după pronunțarea acelei sentințe.

Alegerea amenzii și stabilirea cuantumului

Instanța examinează cu prioritate dacă scopurile pedepsei pot fi realizate prin alternativa amenzii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. În defavoarea inculpatului cântăresc condamnarea din 23 martie 2026 și săvârșirea noii fapte la aproximativ șase săptămâni după acordarea suspendării condiționate. Deplasarea neuniformă a automobilului, reacțiile încetinite și vorbirea neclară relevă un pericol concret pentru siguranța circulației. Aceste elemente justifică o reacție penală efectivă, însă nu instituie, prin ele însele, obligația aplicării închisorii și trebuie evaluate împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei.

În favoarea pedepsei neprivative de libertate pledează recunoașterea faptelor, regretul exprimat, acceptarea probelor, participarea la judecată, existența domiciliului și a celor doi copii minori la întreținere. Nu s-au produs un accident, vătămări ori prejudicii materiale, fără ca această împrejurare să înlăture infracțiunea de pericol. Susținerile despre reabilitare sunt apreciate cu rezerva arătată anterior, fără a fi transformate într-o certitudine privind corectarea. În ansamblu, aceste date permit realizarea scopurilor pedepsei printr-o sancțiune patrimonială efectivă, însoțită de anularea dreptului de a conduce, fără izolarea inculpatului de familie și de mediul social.

Argumentul procurorului privind ineficiența avertismentului penal anterior este pertinent, dar nu este decisiv pentru alegerea închisorii. Prezenta sancțiune presupune achitarea unei amenzi și pierderea dreptului de a conduce, deci consecințe juridice concrete, distincte de o nouă suspendare a executării închisorii. Pedeapsa complementară vizează direct activitatea în cadrul căreia a fost săvârșită fapta. Ținând seama de aceste efecte cumulate, de gravitatea concretă și de împrejurările favorabile, instanța apreciază că necesitatea unei pedepse privative de libertate nu este suficient demonstrată și admite solicitarea apărării de aplicare a unei pedepse neprivative de libertate.

Situația materială și executarea amenzii

Conform art. 64 alin. (2) și (3) Cod penal, cuantumul amenzii se raportează și la situația materială a inculpatului și a familiei sale, valoarea unei unități convenționale fiind de 50 de lei. Declarația inculpatului că nu poate achita amenda nu este ignorată și nici echivalată cu rea-

voința. În lipsa unor date verificate despre venituri ori bunuri, instanța nu prezumă existența unor resurse financiare suficiente pentru plata imediată. Recunoașterea, regretul, obligațiile familiale și dificultățile materiale declarate justifică stabilirea amenzii la minimul special de 1500 de unități convenționale, echivalentul a 75 000 de lei. Acest cuantum păstrează caracterul efectiv al sancțiunii, fără o majorare care ar accentua sarcina asupra familiei.

Pentru a adapta executarea la circumstanțele personale și familiale, instanța dispune, în temeiul art. 64 alin. (3) Cod penal, achitarea amenzii în 60 de rate lunare egale a câte 1250 de lei, pe durata de 5 ani. Prima rată este scadentă la împlinirea unei luni de la data la care sentința devine executorie, iar celelalte la intervale de câte o lună. Eșalonarea repartizează în timp obligația de plată și nu reduce cuantumul pedepsei. Ea nu reprezintă o constatare că inculpatul dispune deja de venituri certe. Eventuala imposibilitate obiectivă de plată se examinează distinct de eschivarea cu rea-voință, potrivit art. 64 alin. (5) și (7) Cod penal, fără înlocuirea automată a amenzii cu închisoarea.

Fiind vorba despre o infracțiune mai puțin gravă, inculpatului i se explică beneficiul prevăzut de art. 64 alin. (3^1) Cod penal: achitarea sumei de 37 500 de lei, reprezentând jumătate din amendă, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie determină considerarea amenzii ca executată integral. Acest beneficiu rămâne aplicabil dacă sunt îndeplinite condițiile sale; el nu se aplică separat fiecărei rate. În cazul alegerii amenzii, nu se pune problema suspendării executării unei pedepse cu închisoarea pentru noua infracțiune.

Sentința anterioară și limitele aplicării art. 85 Cod penal

Procurorul a solicitat aplicarea închisorii și cumularea parțială cu pedeapsa de un an și unsprezece luni, a cărei executare a fost suspendată prin sentința din 23 martie 2026, pentru stabilirea unei pedepse definitive de doi ani și două luni. Instanța nu admite alegerea închisorii pentru motivele expuse. Separat, solicitarea de aplicare a art. 85 Cod penal presupune soluționarea legală a chestiunii anulării suspendării anterioare, întrucât existența unei pedepse neexecutate efectiv nu permite ignorarea regimului său de suspendare.

Art. 90 alin. (10) Cod penal trimite la cumulul reglementat de art. 85, cu rezerva expresă a aplicării alin. (11). Noua faptă intenționată fiind mai puțin gravă, este incidentă această normă specială, care prevede soluționarea anulării sau menținerii suspendării la propunerea organului care supraveghează comportamentul condamnatului. În cauză, o asemenea propunere nu a fost formulată. Solicitarea procurorului din dezbateri nu înlocuiește actul cerut de lege organului de probațiune.

În încheierea din 3 iunie 2025, dosarul nr. 1ra-400/2023, § 19, Curtea Supremă de Justiție a analizat coroborat art. 90 alin. (10) și (11) și a relevat importanța lipsei demersului organului de probațiune pentru neaplicarea cumulului. Deși acea cauză privea o infracțiune ușoară și o situație de probațiune diferită, raționamentul privind necesitatea sesizării organului competent este relevant în prezenta cauză, pentru care alin. (11) prevede expres categoria infracțiunii intenționate mai puțin grave. Competența de soluționare aparține instanței; organului de probațiune îi revine formularea propunerii.

În consecință, nu se anulează prin prezenta sentință suspendarea condiționată acordată la 23 martie 2026 și nu se cumulează pedeapsa anterioară cu cea stabilită pentru noua infracțiune. Solicitarea procurorului privind aplicarea art. 85 Cod penal se respinge. Sentința anterioară își păstrează efectele și se execută de sine stătător potrivit propriului dispozitiv. Această soluție

privește lipsa condiției procedurale pentru anulare în prezenta cauză și nu reprezintă constatarea unei conduite corespunzătoare în perioada de probațiune sau o nouă acordare a suspendării.

Pedeapsa complementară

Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este prevăzută obligatoriu de art. 264[1] alin. (1) Cod penal atât pentru amendă, cât și pentru închisoare. Inculpatul deține permisul nr. *****, pentru categoriile B1 și B, iar fapta a fost săvârșită prin exercitarea acestui drept în starea interzisă. Instanța aplică pedeapsa complementară în conformitate cu art. 65[1] Cod penal; reducerea maximului pedepsei principale prin art. 80[1] alin. (2) nu permite omiterea ei.

În Decizia Curții Constituționale nr. 61 din 5 iunie 2025, §§ 22–30, au fost reiterate considerentele privind natura restrângerii dreptului de a conduce și posibilitatea redobândirii sale în condițiile legii. Instanța nu confundă anularea acestui drept cu suprimarea generală a libertății de circulație și nu stabilește un termen de privare în locul anulării prevăzute de lege.

Pentru executarea pedepsei complementare, după rămânerea definitivă, copia sentinței se transmite organelor competente, inclusiv Agenției Servicii Publice și organului de probațiune. Ridicarea și remiterea permisului se realizează potrivit procedurii legale de executare. Termenul prevăzut de lege pentru remiterea permiselor de către organele de executare nu este transformat într-o obligație personală a condamnatului de a preda documentul în zece zile, în lipsa unui temei distinct.

VI. Cu privire la măsura preventivă, mijloacele materiale de probă, corpuri delicte, acțiunea civilă și cheltuielile judiciare

În temeiul art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, instanța examinează necesitatea unei măsuri preventive până la rămânerea definitivă a sentinței. La pronunțare, inculpatul nu se află sub imperiul unei asemenea măsuri.

Raportând art. 176 Cod de procedură penală la conduita procesuală, domiciliul, legăturile familiale și pedeapsa neprivativă de libertate aplicată, instanța nu constată date concrete care să justifice o măsură preventivă. Participarea inculpatului la judecată nu indică o conduită de sustragere, iar în cauză nu sunt reținute acte de presiune asupra participanților, de distrugere a probelor ori de încălcare a unei măsuri preventive.

În consecință, nu se aplică o măsură preventivă până la rămânerea definitivă a sentinței. Amenda se execută în condițiile și potrivit modalității de plată stabilite prin prezenta sentință.

Conform art. 157 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului și se păstrează atât timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă

Materialele procesului contravențional referitoare la conducerea automobilului de către Loghin Vadim, anexate la cauza penală, se păstrează la dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia, conform art. 157 Cod de procedură penală.

Nu a fost înaintată acțiune civilă și nu au fost individualizate cheltuieli judiciare solicitate spre încasare ori bunuri sechestrate asupra cărora instanța să dispună. În lipsa unei solicitări și a unor documente justificative pentru cheltuieli, nu se dispune încasarea unor sume stabilite prin presupunere.

În temeiul art. 7, 16, 61, 64, 65¹, 75, 80¹ alin. (2), 90 alin. (10) și (11), 264¹ alin. (1) Cod penal, art. 157, 176, 325, 364¹, 384–389, 392–395, 397, 437 și 439 Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Loghin Vadim ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și, cu aplicarea art. 80¹ alin. (2) Cod penal, i se stabilește pedeapsa amenzii în mărime de 1500 (una mie cinci sute) de unități convenționale, echivalentul a 75 000 (șaptezeci și cinci de mii) de lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se respinge solicitarea procurorului de aplicare a art. 85 Cod penal și de stabilire a pedepsei de 2 (doi) ani și 2 (două) luni închisoare prin cumul de sentințe. În lipsa propunerii organului de probațiune prevăzute de art. 90 alin. (11) Cod penal, nu se anulează suspendarea condiționată a executării pedepsei dispusă prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 23 martie 2026. Acea sentință se execută de sine stătător, potrivit propriului dispozitiv.

În temeiul art. 64 alin. (3) Cod penal, se dispune achitarea amenzii în 60 (șaizeci) de rate lunare egale a câte 1250 (una mie două sute cincizeci) de lei, pe durata de 5 (cinci) ani. Prima rată se achită în termen de o lună de la data la care sentința devine executorie, iar fiecare rată ulterioară – în termen de încă o lună de la scadența precedentă.

Nu se aplică o măsură preventivă în privința lui Loghin Vadim ***** până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se explică lui Loghin Vadim ***** că, potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal, este în drept să achite 37 500 (treizeci și șapte de mii cinci sute) de lei, reprezentând jumătate din amenda stabilită, în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie. În acest caz, amenda se consideră executată integral, iar obligația achitării ratelor încetează.

Mijloacele materiale de probă

Materialele procesului contravențional referitoare la Loghin Vadim, anexate la cauza penală, rămân la dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia.

După rămânerea definitivă, copia sentinței se transmite organului de probațiune competent și Agenției Servicii Publice pentru executarea pedepsei complementare a anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, aferent permisului de conducere nr. *****, categoriile B1 și B. Ridicarea și remiterea permisului se efectuează de organele competente, în condițiile legii.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central, în condițiile art. 364¹ alin. (10), art. 437 și art. 439 Cod de procedură penală.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 14 octombrie 2026.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru DAREA**